

ולמדנו מכאן שאסור לכהן להרים את הכתנות גבוה מארץ.

ואם היה בעוזה דם כה מרובה, היה הכתנות מתכלכת, והיתה העבודה פסולה?⁽²⁾

ומתרצין: מה שאמרו חכמים שבת הוא לכהנים שיילכו עד ארוכותיהם בדם, הם דברו בחולצת אברים לכיבש כדי להקטירים. דלאו "עובדת" היא. שהולכת האברים אינה בכלל דין "עובדת הקרבנות", ולכן מותר לכהנים להפשיל את בגדיהם ולהגביהם מן הקrukע.

אבל בשאר העבודות לא עשו הכהנים כן. ולהלן מפורש איך עשו בשאר העבודות.

ותמזהן: ולא?! — האם הולכת האברים אינה בכלל עבודת הקרבנות?! וזה מדברי בחונת, מזה שהצריך הכתוב בהולכת האבירין לכיבש שתעשה דוקא על ידי הכהנים מוכחה שעבודה היא!

דתניא: נאמר [בויירא א יג] בעניין עבודה העולה: "זה קרוב והכרעים ירחץ במים, והקרב桓 הכהן את הכל והקטיר המזבחה". מהי "הקרבה"? זו — זו הולכת אברים לכיבש. כגון הקרב והכרעים הכתנים בתחילת הפסוק, שמוליכם להקטירים.

ומאחר שהולכת אברים לכיבש עבודה היא, אם כן אסור לכהנים להפשיל בגדיהם ולהגביהם מעלה הארץ!

ומתרצין: אלא, מה שאמרו חכמים

לייצפה. ושנינו [בזבחים טו ב]: אם עומד הכהן על הכל או על גבי רgel חבירו בשעת עבודה עבדתו פסולה. לפי שנאמר בעניין, עבודה המקדש "לעמדו לשורת" [דברים יח], ואין זה עמידה.⁽²⁾

ומתרצין: דם לח הוּא, ואינו חוות.

בדתניא: הטובל במקואה, והיה גופו מלוכלך באחד מדברים אלו: הרם, וחדין וחלב וחדבש — אם היו יבשים הרי הם חוות. אבל אם היו לחין, אין חוות.

ומכאן נלמד לדם שברגלי הכהנים, שם הוא לח אין חוות.

ומקשין: זה קמתוosi מאניהם! הרי מתכלclin בגדיהם של הכהנים מן הדם שמהלclin בו עד ארוכותיהם.

ותניא: אם היו בגדי הכהן מטוושטשין [מלוכלים], ועבד — עבודה פסולה!

ובci תימא, אם תאמר לתרץ דמדלו לחו למאניהם, שהיו מגביהם את שולי בגדיהם ותווכחין אותם באבטן שייעמדו למעלה מהארץ, ולכן אין בגדיהם מתכלכים.

והרי אי אפשר לתרץ כן.

דחתניא: נאמר [בויירא ו ג] "ולבש הכהן מדור בד". ודרשו חכמים: "מדור" הינו במדתו. שהכתנות תעמוד עליו לפי מדרתו, בשווה לארץ, ולא תגרר עליה. מכאן שלא יחפר ממדת הכתנות ולא יותר.

2. כך כתב רשות. אבל בוגראי זבחים כד א מובא טעם אחר. ועיין רשות.